

SUPLEMENT
LI 171 feb/març 2021

LLUITA
INTERNACIONALISTA

**A LA
VAGA
I AL
CARRER
DEFENSEM ELS
NOSTRES
DRETS**

8M 2021

8M:

Per una Jornada Internacional de lluita, perquè la crisi no la paguin les treballadores

A un any de l'arribada de la pandèmia, les condicions de vida de les dones treballadores han empitjorat. La precarietat econòmica i laboral, la desigualtat i la violència contra les dones són les altres pandèmies que creixen dia a dia amb la combinació de la crisi sanitària i econòmica capitalista. Som la majoria en el treball informal i en la subcontractació, sense cap dret, sense seguretat social, sense estabilitat laboral i amb salaris de fam. Les més vulnerables en temps de crisi, les primeres acomiadades i en patir rebaixes salarials, forçades a trencar el confinament per sortir a treballar, posant en risc la nostra salut i la de les nostres famílies.

En el sector salut som la majoria de les infermeres, metgesses i personal de primera línia de batalla, enfrontant la pandèmia sense equips ni material sanitari. Una altra branca fortament feminitzada és el sistema educatiu, on les dones som les que estem, amb diferència, al capdavant. Actualment, en països com Argentina o Turquia, estem a les escoles amb un retorn a la presencialitat que no compta ni amb els recursos ni amb el pressupost necessaris. A això se li suma l'increment de les feines domèstiques i de cures, que segueixen recaient majoritàriament en les dones, amb dobles o triples jornades que es fan més i més extenuants.

La violència de gènere no ha deixat de créixer de manera atroç. Els feminicidis augmenten a causa de la impunitat i la complicitat dels governs. A Mèxic s'ha passat de 10 a 11 dones assassinades en plena pandèmia. L'ONU informava que 243 milions de dones havien

patit violència sexual o física fins al mes d'abril de l'any passat i que es pronosticava que aquesta xifra s'incrementaria en els següents mesos de la pandèmia: efectivament, durant el confinament les trucades a números d'emergència per violència de gènere van augmentar fins a cinc vegades en diversos països. Tampoc es van aturar els crims d'odi cap a la comunitat LGBT.

cridem en aquest 8 de març, Dia Internacional de la Dona Treballadora, a enfortir l'organització i la mobilització de la lluita feminista en tots els països. Fem una crida a lluitar contra els plans d'ajustament que imposen els governs i que tenen el propòsit de carregar sobre les nostres espatlles la crisi capitalista, prenent-nos els nostres drets i desatenent la violència i la desigualtat que ens

Mentrestant, els governs aprofiten la pandèmia per enriquir les grans farmacèutiques amb les patents de les vacunes, fent una distribució inequitable i coartant el dret a la salut. Seran els països més pobres i el conjunt de la classe treballadora qui pagarà amb la seva salut i la seva vida aquestes polítiques criminals. Per això som part de la campanya internacional "Vacunes per a totes i tots", exigint que s'acabi amb el sistema de patents i el negoci d'uns pocs laboratoris en detriment d'un pla de vacunació massiva i gratuït a tots els països.

Des de la Unitat Internacional dels i de les Treballadores - Quarta Internacional (UIT-QI),

colpeja, preferint tenir cura dels guanys de les grans empreses i pagant els deutes externs als organismes imperialistes com l'FMI. Nosaltres ens pronunciem: **No al pagament dels deutes externs! Més pressupost per salut, educació, treball i per eradicar la violència de gènere! Que la crisi no la paguin les dones treballadores!**

Fem una crida a que les dones treballadores no deixem de mobilitzar-nos i organitzar-nos en defensa dels nostres drets, ja que constantment els governs, l'Església i altres institucions religioses i les multinacionals continuen imposant polítiques reaccionàries anti-drets com s'ha fet a Hondures i Polònia, on s'avança

en la prohibició de l'avortament, o a Turquia, on el govern d'Erdogan va voler derogar la Convenció Istanbul (un conveni que resulta un avanç respecte a la prevenció de la violència masclista). Mesures reaccionàries que ataquen els drets de les dones i accentuen la criminalització del moviment feminista. No hi ha dubte: en aquesta societat capitalista i patriarcal les dones no hem de deixar de lluitar.

Fem una crida a unir-nos al voltant de campanyes internacionals que ens permetin sumar i enfortir el moviment feminista contra tota forma de violència sobre les dones. Que aquest 8-M sigui una mobilització històrica en què es demostrï que, tot i la pandèmia, les dones seguim prenent els carrers, alçant la veu per dir que no volem ni una assassinada, ni una presa política i ni una desapareguda més! Brindem tot el suport a les treballadores de la salut en la seva lluita per unes condicions laborals dignes que els permetin combatre la pandèmia de manera eficaç. Lluitem contra les patents de les vacunes, perquè hi hagi vacunes per a totes i tots, per la immunització universal.

Que la marea verda que va créixer des d'Argentina inundi tots els continents amb força per seguir exigint als governs, des dels carrers, la legalització de l'avortament. I unim les nostres lluites contra el racisme i contra tota forma de criminalització i repressió del nostre moviment.

**No aturaran la nostra mobilització per la defensa plena dels nostres drets!
No ho permetrem!
No ens faran callar! Aquest 8-M sortirem als carrers pels nostres drets.**

1/03/2021

Dones de la
UIT-QI

La lluita contra el capitalisme: una lluita feminista i LGBT

Arran de la presentació el mes passat de l'esborrany de l'anomenada Llei Trans, partits com el PSOE o el Partit Feminista van tornar a mostrar, un cop més, la seva cara més reaccionària amb discursos més propers als de l'església i la ultradreta que a organitzacions suposadament feministes i d'esquerres. A escasses setmanes del 8M, sectors del moviment feminista aprofiten l'ocasió per manifestar de nou el rebuig al fet que les dones trans formin part d'aquesta lluita, reproduint arguments purament biologicistes i reduint l'opressió de la dona als caràcters sexuals. Afirmar públicament que aquesta llei és una "aberració" i que suposa "l'esborrat de les dones" és sembrar l'odi cap a tot el col·lectiu trans. **Donar a entendre que la conquesta dels seus drets implica un retrocés en els drets de la resta de dones és transfòbia.**

D'altra banda, grups autodenominats comunistes han al·legat que suposa una irresponsabilitat treballar lleis com la Llei Trans o la LGBT en un context de crisi econòmica i sanitària com l'actual. Com si les persones LGBT fóssim les culpables de la penosa gestió de la crisi i de que els governs prioritzin els guanys de multinacionals i especuladors als drets de la classe treballadora.

Aquest tipus de declaracions són perilloses i posen en el punt de mira el col·lectiu; només hem de veure les dades per saber que la vida de les persones LGBT està constantment qüestionada. Segons l'Observatori Contra l'Homofòbia, l'últim any es va registrar un 41,6% més d'agressions LGBTIfòbiques que l'any anterior. L'última macroenquesta de l'Agència de Drets Fonamentals de la Unió Europea revela que a l'estat espanyol 4 de cada 10 persones del col·lectiu LGBT ha patit amenaces o insults per la seva orientació sexual o identitat de gènere. En l'àmbit laboral, el 47% del col·lectiu ha patit discriminació laboral, i el 24%, assetjament laboral. Si parlem del col·lectiu trans, la realitat és encara més crua i la precarietat s'accentua: més del 70% ha patit discriminació a l'hora de buscar feina, mentre que la taxa d'atur supera el 80%.

segueix a pàg 8

A la vaga i al carrer per defensar

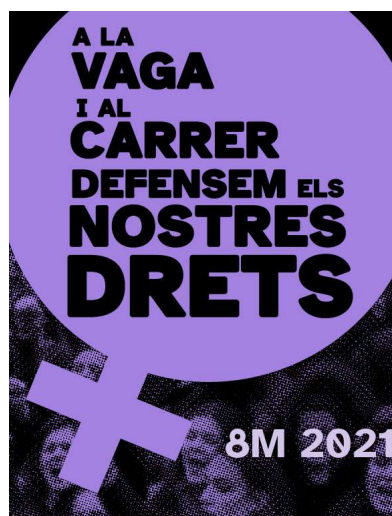
Aquest 8 de Març, Dia Internacional de la Dona Treballadora, no podem callar ni quedar-nos a casa. Totes les discriminacions i violències que ens ofeguen cada dia s'han agreujat enormement amb la pandèmia. Vivim una situació d'emergència sanitària, social i de drets, que el capitalisme i el patriarcat ens volen fer pagar doblement, com a dones i com a treballadores.

No és casual ni "natural" que les dones siguem majoria en les feines que, ara més que mai, s'han demostrat essencials: treballadores de la llar, gerocultores, auxiliars, infermeres, caixeres, treballadores de la neteja, jornaleres, treballadores dels serveis socials i de l'educació. **El treball per la vida té nom de dona. I la precarietat també.**

Les dones ens deixem la pell cada dia en la primera línia i també som les més colpejades per una crisi econòmica que ve de lluny i que s'agreuja: més atur (representem el 39% de la força de treball i som el 54% dels qui han perdut la feina), més precarietat (més subcontractació, més treball temporal i jornades parcials, més treball clandestí), discriminació salarial (22,2% a Catalunya) i en les pensions (amb una bretxa de fins el 35% segons la Seguretat Social). **A més les tasques de cures i de la llar, augmentades pel teletreball, continuen caient majoritàriament sobre les nostres esquenes, per la manca de serveis públics per atendre els nostres infants, la nostra gent gran i les nostres persones malaltes.**

A l'Estat Espanyol el govern PSOE-UP -que s'autoanomena amb supèrbia "*el més progressista de la història*"-, igual que el govern de la Generalitat d'ERC i JxCat, han afrontat la pandèmia sense po-

sar la vida al centre ni fer res pels més vulnerables. Han prioritzat rescatar la patronal pagant els ERTOS fins a empreses amb beneficis, sense garantir que no hi hagués acomiadaments. Ni tan sols quan ens confinen aturen els desnonaments, que afecten majoritàriament dones i criatures, i arriben al punt de destrossar les pertinences i la vida d'una àvia de 94 anys "*erròniament desnonada*".

No han revertit les retallades ni les privatitzacions a la sanitat pública ni han intervingut la privada, no han derogat com prometien la reforma laboral per frenar la precarietat i els acomiadaments, no han reforçat l'escola pública ni els serveis socials com era urgent. Són les treballadores dels serveis públics -a la sanitat, a l'educació, als serveis socials i a l'atenció domiciliària- les que porten un any lluitant contra el virus i el seu impacte social. Com diuen les treballadores sanitàries que han convocat vaga el 10 de març: "*Hem treballat. Hem patit. Hem emmalaltit. #Estemfartes*". **Cal un pla de xoc social per fer front a la crisi actual: de diners n'hi ha, cal deixar de finançar la Monarquia i l'Església, reduir la despesa militar i deixar de pagar el deute, per posar-ho tot al servei de les necessitats socials.**

No falten diners en canvi per la policia o l'exèrcit: conscients que el xoc social està arribant s'armen contra nosaltres. Una repressió, que deriva cap a un estat cada cop més policial, abusant de la llei mordassa del PP (que havien promès derogar), reprimint les protestes com hem vist en els últims dies a Catalunya, a Madrid o a València. Una repressió que cau també contra el moviment feminista, com el cas de les companyes de *8MilMotius*, que s'enfronten a una condemna de tres anys de presó per una acció el 8-M de 2018. **Contra la criminalització de les manifestacions que ens vol imposar el govern, la dreta i la ultradreta en nom de la pandèmia, responem que si sortim als carrers aquest 8-M és precisament per cuidar-nos: perquè és imprescindible acabar amb aquestes polítiques criminals.**

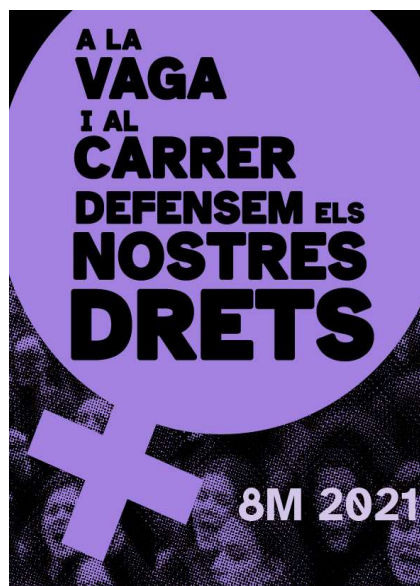
Aquest govern tan "progressista" tampoc ha estat capaç d'una mesura tan bàsica com la regularització de tots els migrants sense papers, llançats al marge com a carn de canó de la sobreexplotació i l'esclavatge del segle XXI. Ni tan sols es garanteix a tothom l'assistència sanitària en plena pandèmia, perquè molts ajuntaments continuen posant traves a l'empadronament. Les migrants han de ser-hi per treure les castanyes del foc en el moment més difícil -com ara a residències d'avis-, però els seus drets continuen sistemàticament negats.

La crisi econòmica, el racisme institucional i la militarització donen ales a la ultradreta. Vox és un partit del règim creat des de l'alta burgesia, la guàrdia civil i els militars. Però el discurs identitari espanyolista, anticatalà, masclista i xenòfob comença a fer peu en els barris més empobrits, on s'imposa la desesperació i la manca d'una alternativa.

les dones treballadores!

L'abordatge militar i policial de la pandèmia, amb confinaments i tocs de queda ha agreujat encara més les diverses formes de violències masclistes i patriarcals que patim. Moltíssimes s'han vist confinades amb el seu agressor amb una exposició encara més gran al control sobre el seu cos i la seva vida. O han passat por -i patit agressions- anant i tornant de la feina amb tocs de queda que deixen els carrers totalment buits. Les trucades als serveis d'atenció s'han disparat, però tampoc hi ha hagut una resposta pública reforçant els serveis d'ajuda a dones maltractades - sobrecarregats de feina, amb precarietat laboral i externalitzats - per atendre aquest increment de violència masclista.

Hem vist també vulnerats i relegats els nostres drets sexuals i reproductius amb un sistema

sanitari públic col·lapsat per les privatitzacions, retallades i manca de recursos, que s'ha hagut de dedicar exclusivament a fer front a la pandèmia. Tant és així, que a Catalunya s'han duplicat els casos d'avortament per fora dels CAPs. A més, encara avui milers de companyes veuen negat l'accés a la salut (en particular la sexual i reproductiva), amb un silenci del govern i del parlament

davant la exigència de reglamentació i modificació de la «Llei d'universalització de l'atenció sanitària» que fem des de de la *Campanya pel dret a l'Avortament i la Sanitat Universal a Catalunya*.

No callem ni callarem

Malgrat totes les dificultats de la pandèmia les dones hem continuat lluitant arreu. Les xarxes solidàries han estat claus per moltes famílies als barris. La lluita de les companyes del Servei d'Atenció Domiciliària reivindicant la municipalització a l'Ajuntament d'Ada Colau, també les de les educadores de carrer (que finalment han guanyat!!)... fins a les Tècniques d'Educació Infantil, sortint a la vaga, marquen el camí. I ara ha de començar la lluita contra els 3.000 acomiadaments previstos a El Corte Inglés, els més de 300 de Robert Bosch de Lliçà d'Amunt... Hem d'organitzar-nos als nostres centres de treball, d'estudi i als barris i mobilitzar-nos. Ningú ho farà per nosaltres. Les nostres vides han de passar per davant dels seus beneficis. Perquè els nostres drets no poden esperar més, perquè no deixarem que ens els prenguin, perquè les nostres reivindicacions són urgents, i perquè és amb l'organització i la mobilització com hem avançat al llarg de la història. I perquè ens hi va la vida

Per una sortida de classe i feminista a la crisi!

Visca la lluita feminista!

8/03/2021

Aquest 8-M anirem a la vaga i al carrer per reivindicar:

- Derogació de les reformes laborals i de pensions. Ni Pacte de Toledo ni llei d'estrangeria

- Treball i prestacions socials que garanteixin una vida digna i drets laborals i socials per a totes les treballadores. Igual treball igual salari. Prou precarietat i acomiadaments. Sots i pensions públiques, dignes

- Regularització de totes les companyes migrades i fi de la violència policial a les fronteres.

- Contra les privatitzacions i externalitzacions, per la recuperació dels serveis públics. Xarxa única d'educació pública, laica, inclusiva, gratuïta i amb perspectiva feminista.

- Polítiques públiques d'habitatge que aturin definitivament els desnonaments, amplïïn el parc públic i social de l'habitatge i que erradiquin l'especulació immobiliària i l'incompliment de la funció social de l'habitatge.

- Recursos per prevenir i eradicar totes les violències masclistes

- Contra les agressions LGBTIfòbiques, per l'autodefensa feminista contra la justícia patriarcal hereva del franquisme

- Per la separació de l'Església de l'Estat

- Avortament lliure, gratuït i universal dins la xarxa pública. Pels drets sexuals i reproductius i una educació sexual, pública integral.

- Derogació de la llei mordassa. Llibertat de les preses polítiques, el lliure retorn de les exiliades i la cancel·lació de totes les causes obertes al voltant de les mobilitzacions pel dret a l'autodeterminació.

La bretxa de gènere en el sistema públic de pensions

La discriminació de les dones en tots els àmbits de la societat es basa en el rol social que se'ls atribueix en relació amb la maternitat i a les cures familiars. Això ha tingut conseqüències, entre altres, en les condicions laborals. Encara avui en dia, ser dona significa treballar en pitjors condicions i cobrar, de mitjana, salaris més baixos, la qual cosa repercuteix després en pensions inferiors a les dels homes. La discriminació estructural de les dones en el món laboral condueix moltes d'elles a prop del llindar de la pobresa. Aquest perill augmenta amb l'edat i s'accentua encara més quan les dones són pensionistes.

Les dades del mes de gener de 2021¹, publicades per la Seguretat Social, mostren que cap de les pensions mitjanes que cobren les dones arriben al nivell del Salari Mínim Interprofessional (SMI), que és actualment de 950 euros al mes. És més, la pensió mitjana de les dones és un 34% inferior a la dels homes, una diferència de 424,34 euros mensuals.

Si analitzem les pensions segons el seu tipus podem observar el següent:

1. Pensions contributives

• Pensió d'incapacitat permanent (IP)

L'import mitjà de les pensions dels homes és de 1.047,38 euros i el de les dones de 901,39 euros. La diferència és del 14%, és a dir, de 145,99 euros menys al mes.

• Pensió de jubilació.

La pensió mitjana d'una dona és un 34,46% inferior a la d'un

home. La diferència es tradueix en 455,27 euros menys cada mes.

Les pensions de jubilació representen el 52,73% de les pensions que reben les dones, mentre que pels homes en són el 81,47%.

• Defunció: viduïtat, orfandat i a favor de familiars

Viduïtat: les dones representen el 96% del total dels beneficiaris. La seva pensió és superior en 233,05 euros al de la dels homes, és a dir, un 30,84%. Aquesta diferència a favor de les dones es deu al fet que la base de càlcul és superior en els homes morts que en les dones mortes. Paradoxalment, si la pensió de viduïtat

Efectivament, el 96% de les pensions de viduïtat les reben dones i el 40% d'elles no té dret a percebre la pensió de jubilació perquè no van cotitzar prou.³

Orfandat: tant el nombre de beneficiaris com l'import de les prestacions són similars entre homes i dones.

A favor de familiars: el 68% dels beneficiaris són dones i la seva pensió és lleugerament superior (6,40%) a la dels homes. Aquest tipus de pensió només representa el 0,44% de les pensions retributives.

Efectivament, el 96% de les pensions de viduïtat les reben dones i el 40% d'elles no té dret a percebre la pensió de jubilació perquè no van cotitzar el temps suficient.

Pensiones contributivas mes de enero 2021								
Clase	Hombres		Mujeres		No consta		Total	
	Número	Importe medio	Número	Importe medio	Número	Importe medio	Número ²	Importe medio
Incapaca Permant.	598.483	1.047,38	344.097	901,39	1	529,47	942.581	993,73
Jubilación	3.709.399	1.360,77	2.292.674	905,50	36	739,30	6.002.109	1.182,07
Viudedad	62.217	522,39	1.530.432	755,44	13	701,64	1.592.662	736,65
Orfandat	169.282	416,79	152.479	415,06	4	492,78	321.765	415,97
Favor familiares	13.712	573,78	28.390	613,46	0		42.102	600,74
Total	4.553.093	1.248,99	4.348.072	824,65	54	707,75	8.901.219	1.028,19

de les dones és superior, és a causa de la bretxa de gènere en el mercat laboral.

Segons un estudi, en l'actualitat "la pensió de viduïtat juga un paper fonamental en evitar situacions de pobresa a les dones que no van cotitzar en el passat". A més, afegim que "si avui en dia no tinguéssim pensió de viduïtat, el 50% de les pensionistes no cobrarien pensió contributiva". Pel que fa a la diferència entre homes i dones, destaca que, sense la prestació per supervivència, "la bretxa de gènere en les pensions contributives seria del 60% en lloc del 30% actual".²

• Complementos a mínims

Aquest complement el cobren les persones que no aconsegueixen el mínim fixat anualment que, per al 2020, era de 7.638,00 euros. El 2019 el van cobrar 1.519.933 dones (65,5%).

2. Pensions no contributives

• Tipus de pensions no contributives (PNC)

Dins d'aquesta modalitat es troben les pensions d'invalidesa i jubilació.

En el cas de les pensions no contributives, la quantia mitjana era de 417,46 euros el juliol de 2020. Així mateix, les van percebre unes 270.381 dones, que representen el 64,95% del total de les PNC (74% de jubilació i 51% d'invalidesa).

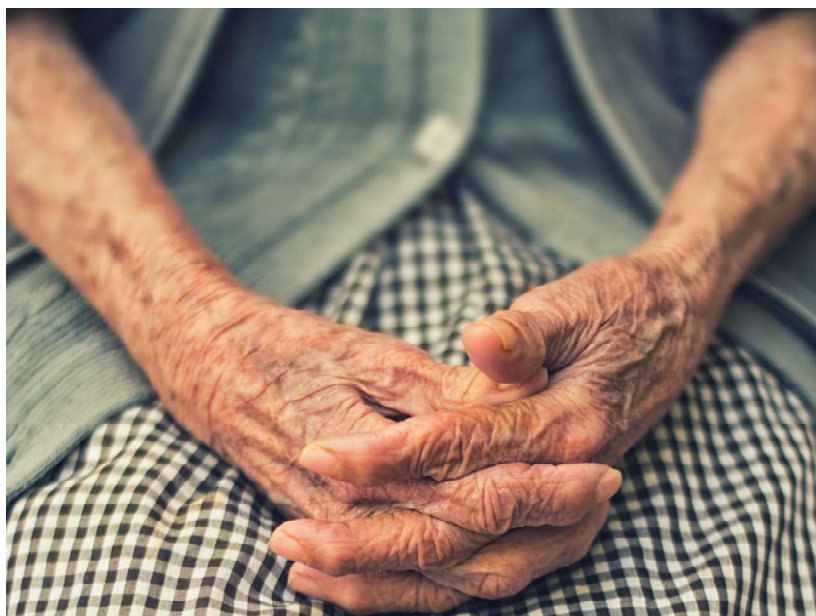
Encara que l'any 2021 les PNC han estat revalorades un 1,8% (el doble que les pensions contributives), aquest augment suposa una pujada d'una mica més de 3 euros.

3. Conclusions

No entrarem en les qüestions del fals "dèficit" de la Seguretat Social i dels centenars de milers de milions d'euros que hi hauria d'haver en el Fons de Reserva de Pensions si les cotitzacions socials s'haguessin destinat solament a pagar les pensions contributives, que no són objecte d'aquest article.

Segons el diari Ara, les baixes pensions s'acosten al límit de la pobresa. *"En els últims anys l'increment de pensionistes que estan en risc de pobresa ha estat tendència a Europa."* *"A Espanya, el risc de pobresa entre la població pensionista era del 13,9% (11% en el cas dels homes i 17,1% en el de les dones)".*

L'altre efecte de la bretxa de gènere, és que després de tota una vida treballant i dedicant temps i esforç a la família, moltes dones, per no tenir els recursos econòmics necessaris, depenen de la parella, i pateixen violència masculista. Es veuen obligades a viure amb el seu agressor. Assassinats, maltractaments, cops, agressions, violència psicològica... Una violència que no apareix de cop i volta, que s'arrossega de temps enrere. Una violència que les té segregades sent grans. Fins i tot el silenci de la vergonya, fa que no ho expliquin a familiars i amics. Un entorn que de vegades aixafa encara més, amb raonaments com ¿a on aniràs, a la teva edat? Un sistema que amaga sota la denominació de violència familiar o maltrac-

tament a gent gran molts feminicidis de dones grans. *"(..) El problema no era el puny / era la ferida a l'ànima / i el silenci"* (de *"No era yo el problema"* de Johana Patiño, poeta colombiana).

L'augment anual de les pensions segons l'IPC -sense cap mesura compensatòria com l'augment general de totes les pensions mínimes-, té com a conseqüència l'augment de la bretxa de les pensions entre homes i dones.

Les mesures que proposa el Pacte de Toledo (assumit pel govern del PSOE/Unidas-Podemos) per superar la bretxa de gènere en les pensions és, senzillament, que s'elimini primer en el mercat de treball. Si tenim en compte l'informe de Gestha⁵(sindicat de Tècnics del Ministeri d'Hisenda), al ritme actual es trigaria 121 anys a eliminar les diferències de salari entre homes i dones. No creiem que les pensionistes actuals i futures estiguin disposades a esperar tant de temps.

La primera mesura a prendre, tot i que no l'única, és molt senzilla: augmentar totes les pensions mínimes a 1.084 euros (60% del salari mitjà de l'Estat espanyol).

No és una mesura demagògica ni populista i hi ha diners suficients per finançar-

la. Només fa falta voluntat política per anar a buscar-los on estan. Segons un informe de l'octubre de 2020 sobre el frau fiscal i l'economia submergida realitzat per Gestha, es deixen d'ingressar 91.000 milions d'euros en impostos. "Tots aquests recursos perduts amb l'economia submergida es divideixen en 60.600 milions d'euros d'impostos evadits i 31.000 milions de quotes a la Seguretat Social impagades"⁶. L'economia submergida ascendia el 2014 al 20% del PIB (Fedea⁷).

Hi ha diners per eliminar o reduir substancialment la bretxa de gènere en les pensions públiques. Els governs no ho faran. Només la mobilització de la classe treballadora i dels i les pensionistes ho pot aconseguir. Aquest és l'únic camí i és el que hem d'emprendre.

Andreu Pagés

Notas:

1. <https://w6.seg-social.es/...>
- 2 y 3: <https://www.lavanguardia.com/economia/20210128/6204058/pension-viudedad-perdida...>
4. https://www.ara.cat/economia/bretxa-genero-pensions-desigualtat-enquiesta_1_3321225.html
5. <https://www.elboletin.com/faltan-121-anos-para-poner-fin-a-la-bretxa-salarial/>
6. <https://www.elcorreo.com/economia/fiscalidad/economia-submergida-fraude-fiscal-20201023163649-ntrc.html>
7. <https://www.eaeprogramas.es/blog/negocio/finanzas-economia/todas-las-cifras-del-fraude-fiscal-en-espana>

La nostra realitat material no es pot negar i els nostres drets no es negocien. Davant sectors que plantegen falsos dilemes entre els nostres drets i els drets de la classe treballadora diem que **nosaltres també som part de la classe treballadora**. Estem als barris i a les fàbriques. Llitem contra el patriarcat que imposa un model únic de família i de sexualitat, però també llitem contra els desnonaments, contra els acomiadaments, i contra la repressió.

Sabem que ens travessa l'explotació de el sistema capitalista, però també sabem que aquesta es maximitza quan el capitalisme i el patriarcat actuen junts. Per això entenem que **l'alliberament sexual i de gènere mai serà possible dins d'aquest sistema: patriarcat i capitalisme han de caure alhora**.

No podem perdre de vista l'objectiu, però en la lluita diària hem de celebrar els nostres triomfs i seguir elaborant consignes que suposin una millora en les nostres condicions de vida. Perquè si s'arriba a fer efectiva la Llei Trans, serà una victòria i un pas cap a la despatologització de la nostra existència, però no ens podem quedar aquí. **Necessitem una llei integral amb dotació pressupostària que vagi camí d'erradicar les desigualtats socials; necessitem una quota laboral trans en les borses de treball; i, per garantir una educació i sanitat amb perspectiva de gènere, és imprescindible la separació efectiva de l'Església i l'estat.**

Prou d'LGBTfòbia!

Cristina Darriba

Pots subscriure't a la nostra revista mensual (a escollir vesió en castellà o en català) enviant les teves dades a l'apartat de correu i fent l'ingrés per un any al compte corrent: **ES64 2100 3459 3821 0022 0515** (25 euros si te l'hem d'enviar per correu dins de l'Estat espanyol). La subscripció de lliurament en mà és de 17 euros i la podeu fer posant-vos en contacte amb qualsevol militant del grup.

Publicació mensual de Lluita Internacionalista. Dip. legal B-48673-2001
Lluita Internacionalista no es fa responsable de l'opinió expressada en els articles signats

Aquí ens trobaràs

- ✉ LUCHIAINT@TELEFONICA.NET
- 📷 [LLUITA.INTERNACIONALISTA](https://www.instagram.com/LLUITA.INTERNACIONALISTA)
- 🐦 [@LUCHIAINT](https://twitter.com/LUCHIAINT)
- 📘 [@LINTERNACIONALISTA](https://www.facebook.com/LINTERNACIONALISTA)

Lluita Internacionalista és una organització trotskista. El nostre objectiu és la revolució socialista, per acabar amb el capitalisme i construir el socialisme. Impulsem la lluita obrera i jove, i la democràcia obrera. Defensem el dret a l'autodeterminació dels pobles, que és negat per l'Estat Monàrquic, un règim que cal abolir. La nostra lluita és internacionalista: impulsem la reconstrucció de la IV Internacional.

LI